

مهولهوی و نالی وه هیمای دوو شیوازی جیاواز: هه‌سه‌نگاندنیکی ئه‌ده‌بی

عادل محمده‌دیپور^۱

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۹ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۳ مرداد ۱۳۹۹؛ صص ۴۱-۵۷

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.781>

کورتیه

هه‌سه‌نگاندنی ئه‌ده‌بی نیوان دوو رهوت یان دوو نه‌ریتی شیعیری یان دوو شاعیری خاوه‌ن شیواز، به‌ستینه‌یه‌که بو ناسین و ناساندنی مؤتیغه جیاواز و هاوچه‌شنه‌کانیان. له‌م وتاره‌دا دوو ریبازی شیعیری کوردی خراونه‌ته به‌ر باس و شه‌ن‌وکه‌وکردن. له‌سووچه‌روانینیکه‌وه له‌سه‌ر وینای دووباره‌بوونه‌وه‌ی مؤرکه ئه‌ده‌بییه‌کانی شیعیری گۆران، زمانحالی درێژه‌ناسه‌یی پرۆسه‌ی میژووویی ئه‌م رهوته، داکوکی کراوه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، قابیلیه‌ته‌کانی قوتابخانه‌ی شیعیری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راست که له‌سه‌رده‌میکی تاییه‌تدا، به‌ته‌نیا (پروا به‌خۆته‌وه‌ری) و به‌بی‌گه‌نجینه‌ی ده‌وله‌مندی ئه‌ده‌بیی پیش‌خۆی، به‌لکوو له‌ناو فه‌ره‌ه‌نگیکی هه‌ژار و زمانیکی دیالیکتندا، سه‌ری‌هه‌لداوه و دره‌وشاوه‌ته‌وه؛ نرخیندراوه. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و نالی شاره‌زووری، به‌دوو هه‌ناسه و کیانی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌ری جیاوازه‌وه، هه‌ر یه‌ک به‌چه‌شنیک، هیمای ئه‌م دوو رهوته ئه‌ده‌بییه هه‌ژمار ده‌کرین. له‌م پیناوه‌دا هه‌ول‌دراوه له‌سه‌ر جیاوازیی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌رییه‌کانی ئه‌م دوو شاعیره له‌سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌م و پاش سه‌رده‌م بکوژد، یته‌وه و خالی پیکه‌یشتنی ئه‌م جیاوازییه‌ش له‌ریفۆرم و هه‌وله‌نوێخوازییه‌کانی عه‌بدوڵلا گۆران‌دا نیشان بدریت. ئه‌م شاعیره‌ نوێخوازه له‌پیکه‌هاته‌ی فۆرم، کیش، مووسیقایی شیعیری عه‌رووزی و شیوه‌ی ده‌رپرینی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی نالی لاده‌دات و به‌دیاردیه‌کی ده‌ره‌کی ده‌زانیت و ده‌گه‌ریته‌وه بو فۆرم، کیشی پرگه‌یی و روونبیزی و ره‌وانبیزی مه‌وله‌وی و سه‌رجه‌م نه‌ریتی ئه‌ده‌بیی گۆران و ده‌بیته‌ هۆی وه‌چه‌رخانی نوێ‌کردنه‌وه‌ی شیعیری کلاسیکی کوردیی ناوه‌ندی.

چکیده

مقایسه‌ی ادبی دوو جریان، دو سنت ادبی و یا دو شاعر برجسته، زمینه‌ای است برای شناخت شاخص‌های مشابه و یا متفاوت آنها. بر این اساس در مقاله حاضر روند تاریخی دو جریان ادبی شعر کردی مورد کنکاش و تحلیل قرار گرفته است. از یک سو بر مصادیق تکرار ویژگی‌های ادبی شعر کلاسیک گوران، زبان حال صیورت تاریخی و گسست‌ناپذیر (در زمانی) این جریان، تأکید شده و از سویی دیگر، قابلیت‌های جریان شعر کلاسیک کردی سورانی را که در مقطعی خاص و به‌تنهایی و اتکا به‌خودمحموری و فارغ از هر گونه تجارب پیشین ادبی، بلکه در میان فرهنگ شفاهی و زبانی محلی، روند بالیدن به‌خود گرفته و درخشیده، مورد بحث و ارزیابی قرار گرفته است. مولوی و نالی هر کدام با کیان ادبی متمایز، سیرت و صورت این دو جریان هستند. بنابراین کوشش بر این بوده است، با مطابقت شاخص‌های ادبی آنها؛ تمایز تأثیرگذاری این دو شاعر بر روی شاعران معاصر و مابعد خود، نشان داده شود و دستاورد این تفاوت را در رفرم ادبی و نقطه‌ی تلاقی تلاش‌های نوزایی عبدالله گوران احساس کنیم. این شاعر نوگرا، ساختار فرم، وزن و موسیقی شعر عروضی و طرز بیان و سنت ادبی نالی را کنار نهاد و آنرا پدیده‌ای عاریتی برای شعر کردی به‌شمار آورد و سرانجام از قابلیت‌های فرم، وزن هجایی و شیوایی سخن و ایجاز‌گویی (سهل‌ممتنع) مولوی و در مجموع سنت ادبی گۆران متأثر شد و زمینه را برای فرآیند نوزایی شعر کردی سورانی فراهم کرد.

واژگان کلیدی: نالی؛ مولوی؛ سبک‌شناسی؛ شعر کردی؛ بازگشت گوران.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: نالی؛ مه‌وله‌وی؛ شیوازاناسی؛ شیعیری کوردی؛ بادانه‌وه‌ی گۆران.

۱- پېشەکی

به تیرامان له میژوو وەک تەنیا سەرچاوه، بۆمان روون دەبیتەوه که هیچ دیاردەیه ک لەم کهونەدا چەقبەستە و نەگۆر نەبووه، بەلکۆو هەموو دیاردەیه کی جیهان بەپیتی یاسای دیالکتیک له حالی گۆرانکاریدا یە. ئەم یاسا بزاتوو له هەموو ئۆبژەکاندا، کاریگەری و کاردانەوهی هەبووه (پولیتسر، ۱۳۵۸: ۱۲۱). به تێپەربوونی زەمان و هەل و مەرجی تایبەتی کۆمەلگە، دەقی شیعر گۆرانکاری جیاواز بەخۆیەوه دەبینیت. بێگومان رەوتی شیعی کوردیش لەم یاسا بەدەر نییه و وێناکانی ئەم پرۆسە له میژووی ئەدەبیدا دەبینین. هەر بەم بۆنەوه له سووچەنیگای «شیوازاناسی دەربەربین» دا، پۆلیک باسی بەرجەستە ئەدەبی به کارکردی نیشانەناسی، دینە نیو چالاکی نووسینەوه و ئەرکی شیوازاناس و لیکۆلەری ئەدەبییه که به چاوی بەراوردکارانه لێیان بکۆلێتەوه. ئەوەش پێویستی به خستنه رووی پێوهندی چروپری هەندێ توخمی زمانی، ئەدەبی و هزری به ناو دەنگ، بڕگە، تاک- وشە، وشە، پیکهاته، تا پیکهاتهی پیکهاته هەیه، که دەرەنجامی رەخساندنی «شیوازی تاکی» و «شیوازی گشتی» شیعر و شاعیرە بۆ هەر رەوتیکی ئەدەبی. تەتله و هەلاوێردنی ئەم توخمانەش، دەبنە هۆی «جیاوازی» یان هاوچەشنی و هاوشیوهی قوناغەکانی شیعی نەتەوهیه ک (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۱: ۲۵۵). ئەمە تاکه رینگایه بۆ خۆبندنهوهی زانستی-سەردەمیانهی زەمان و ئەدەبی کوردی. بەم پێیه ئەرکی لیکدانەوه و نواندنی جیاوازی ئەم دوو شیوازهش کهوتوو ته ئەستۆی ئەم وتارەوه.

وتارە که له سێ بەشی سەرەکی پیکهاتوو و هەرکامیش چەند بەشی تر دەگرێتە خۆی. له بەشی یەکهەمدا هەول دراوه لەسەر گرینگی فەلسەفەیی گۆرانکاری رەوتە شیعییه کان و نواندنی جیاوازییه کان بدوین و به خۆبندنهوهی سەردەمی بەراوردکاریان بۆ بکەین. بۆ ئەم مەبەستەش له بەشی (۱-۱) و (۲-۱) باس له پیشینهی توێژینهوه که کراوه و لەم پێوهندییهدا هەول دراوه ئەو کتیب و نووسراوانه که لەم پرسه کۆلراونه تهوه بخرینه روو و ئەم جار له سەر خۆبندنهوهی زانستی رەوتە ئەدەبییه کان کوردی وەک ئەرکی هەنووکەیی داکۆکی بکریت. بەشی دووهم خۆی له پینچ بەشی تر پیکهاتوو: مەولەوی هیماي گێرەوهی زانای شیعی کلاسیکی کوردیی هەورامی؛ نالی ئەندازیاری زەمان و شیعی کوردیی کرمانجیی ناوهراس و قوناغیکی هەستیاری سیاسی-رۆشنیری کورد؛ زمانی ناجیدی شیعر و مەملانیی بەرچاوه؛ عەبدوڵلا گۆران و گەنجینهی دیرین و شۆرشیکی سەردەمیانهی ئەدەبی؛ عەبدوڵلا گۆران و لادان له توخمی باو و هەول بۆ تەر و پاراوێتی زمانی شیعر که له ناواخنی وتارەکهدا به خەستی باسیان لەسەر کراوه. بەشی سێهەم ئەنجامی لیکۆلێنهوه، بەشی کۆتایی وتارەکهیه و به پیتی بەردەوامیی مۆرکه ئەدەبییه کان شیعی کوردی هەورامییهوه دەنگه وههاتنی ئەرکی شیوازاناسی و وێنای کاریگەرییه کان، نووسەر پیتی وایه که میکانیزمی سەرهلدانی رەوتی ئەدەبی سێ کوچکی بابان نەتەنیا له سەردەمی مەولەوی و پاش مەولەوی، بەلکۆو له هیچ سەردەمییدا کۆتایی به پرۆسەیی یه ک له دواي یه کی ئەم شیعره نه هیناوه.

۱-۱- پیشینه‌ی لیکۆلینه‌وه

پیشتر هندی لیکۆلینه‌وه‌ی تۆکمە، به‌پێز و ئاکادیمی له‌سه‌ر شیعی کلاسیکی گۆران و شیعی کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست کراوه و هه‌رکام به‌چه‌شنیک توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئەم نهریته شیعیانه کردووه. وه‌ک نامه ئاکادیمییه‌که‌ی ئەنوه‌ر قادر موحه‌مه‌د و کتیب و وتاره زانستییه‌کانی به‌ختیار سه‌جادی که هه‌یما و ناوه‌رۆکیان شیواوی پیزانینه. وتاری «شیوازاناسیی وێژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان» به‌وردی و نرخناسانه له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی شیعی گۆران له‌رووی فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه (ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یازده تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێزده‌ی کۆچی) دواوه و له‌خشته‌یه‌کی به‌رچاو و نوێندراو و شیوازاناسانه‌دا، تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعی گۆرانی خستووته‌روو و ئەم‌جار به‌جیاوازییه‌وه، مۆرکه ئەده‌بییه‌کانی ئەم دوو ره‌وته شیعییه‌ی تاوتوێ کردووه (سه‌جادی، ۱۳۹۵: ۱۴۸-۱۲۵). هه‌نێ ده‌قی میژووویی تر وه‌ک کتیبی میژووویی ئەده‌بی کوردی، عه‌له‌ئەدین سه‌جادی، نووسراون که به‌شیوه‌یه‌کی خه‌سارناسی و به‌راوردکارانه ئاوریان له‌م دوو ره‌وته شیعه نه‌داوه‌ته‌وه؛ بۆیه بۆچوونه‌کانیان ناتوانیت وینای کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆیان بێت. ئەم دوو سه‌رچاوه‌ش: میژووویی ئەده‌بی کوردی نووسراوه‌ی مالف خه‌زنه‌دار و وتاری «نالی کتیبه و چۆن بۆی بنوارین» نووسراوه‌ی محه‌مه‌د حه‌مه باقی، هه‌رکام له‌سووچه نیگای تایبه‌تی خۆیانه‌وه، ئەم دوو ره‌وته‌یان خستووته‌ ژێر تیشکی لیکدانه‌وه و تاوتوێ کردنه‌وه و نووسبوونه: «نالی، سالم و کوردی بناغه‌ی پته‌وی ئەم قوتابخانه‌یانه (شیعی عه‌رووزی؛ غه‌زەل و قه‌سیده) له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، له‌ناوچه‌ی سلیمانیدا چه‌سپ کرد. ئەم بزوتنه‌وه ئەده‌بییه نۆییه له‌هه‌موو ناوچه‌کانی باشووری کوردستان ب‌لاو بووه‌ته‌وه، گه‌له‌ی له‌ناوچه و هه‌ریمه‌کانی گۆران زه‌مینی گرت‌ه‌وه، به‌م ره‌نگه به‌هه‌یزبوونی قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر حسیبی لاوازبوون و (ته‌نگ پێهه‌لچنین) و نه‌مانی ئەده‌بی کلاسیکی گۆران زه‌مین بوو» (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۳: ۶) و (محهمه‌د حه‌مه باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

ئەم وتاره‌ش به‌شیوه‌یه‌کی به‌رب‌لاو له‌م گوزاره کۆلراوه‌ته‌وه و روانگه‌ی ئەم دوو نووسه‌ری خستووته‌ ژێر باس و نرخاندنه‌وه. له‌لایه‌که‌وه ئەمه به‌راست ده‌زانێ که قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر ته‌نگ پێهه‌لچنین و به‌رته‌سک کردنه‌وه‌ی بازه‌ی جۆغرافیا به‌ئەده‌بی گۆران سه‌ره‌یه‌لدا بوو؛ له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پێی وانیه که ئەم ره‌وته ئەده‌بییه له‌ناو چوویت یان ته‌نانه‌ت داته‌پوو بێت. به‌لگه‌شی چه‌پکی رێسای ئەده‌بی: هونه‌رسازه و مۆرک و نیشانه یه‌ک‌چه‌شنیه‌کان که ده‌بنه زمانحالی ژبوی ئەندامی بۆ ئەم ره‌وته شیعه که له‌سه‌ره‌تاوه تا پاش مه‌وله‌وی و هه‌نووک‌ه‌ش چالاک و بزاقمه‌ند ماونه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت عه‌بدوڵلا گۆران باوکی نوێخوازی شیعی کوردیی کرمانجیی ناوه‌راست له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم بژبویه شیعییه و خسه‌له‌تی مووسیقیایی برگه و مۆرکه ئەده‌بییه‌کان و زمان پاراوی شاعیرانی هه‌ورامی کاریگه‌ریی وه‌رگرتوو، نه‌ک له‌دیاردە‌ی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و فۆرمی غه‌زەل و قه‌سیده‌ی نالی و شاعیرانی هاو‌ده‌م. له‌م راستادا هه‌ندیک نووسه‌ر و توێژه‌ری تریش، وه‌ک خالێکی ئەرینی بۆ ئەم وتاره، پێیان وایه شیعی نوێی کوردی، خالی پیکگه‌په‌شتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعی کلاسیکی کوردیه که بریتین له‌دوو نهریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راست (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). له‌دریژه‌ی وتاره‌که‌دا وردتر باسی له‌سه‌ر ده‌که‌ین.

۱-۲- رەوشی بابەتی و خویندەنەوہی رەوتەکان و ئەرکیکی ھەنووکەیی

بەروردکردنی دوو ریبازی مێژوویی، بە دوو شیوازی جیاوازهو، بێ پالپشتی پێوەندیی واقیعه کان و فەلسەفەیی گۆرانکاری و کاریگەری و کاردانەوہەکیان، بێ گومان پۆلی پرس و ھەندێ باسی ئالۆز و دژواز بۆ بەردەنگ دروست دەکات. من پیم وانییە کە کەس مافی دەربرینی روانگەیی تاییبەتی خۆی نەبیت، پێچەوانە پێداگریم لە سەر ئەوہیە با بە سنگی کراوە لە سەر فرانەیی زانری ئەدەب و شیعەر بنووسری و یان بە دواچوونی بۆ بکری و ھەرکەس پشک و داھینانی خۆی بخاتە سەر ئەو خوانە رەنگینە. بەلکوو کیشەیی من تەنیا بۆ «ھەژاری رەوش» و رەھاخواری و سەلیقەیی نووسین لە ساباتی زمان، ئەدەب و شیعردا دەگەریتەوہ. لە واقیعدا ئەرکی ھەر رەخنەگریکە کە ئاوری لەم خەسارە بداتەوہ. ئەم وتارەش لەم یاسا بەدەر نییە، ئەو مافەیی بۆ ھەر رەخنەگریک رەخساندووہ؛ مادام رەخنەکەیی شەقڵی ھەلسەنگاندنی زانستی پێوە دیار بیت، بەبێ لیبوردن و چاوپۆشی کردن، بخریتە ژێر تیخی رەخنەیی بابەتییەوہ.

۲- مەولەوی و نالی؛ ھیمای دوو شیوازی جیاوازی شیعری کوردی

۱-۲- مەولەوی تاوہ گۆزی؛ ھیمای گێرەرەوہی زانای^۱ شیعری کلاسیکی گۆران

وہک پێشتر نووسیمان، بە تیکرا ئەدەبی گۆران خاوەن گەنجینەییەکی دیرینە و مەولەوی تاوہ گۆزیش شاعیریکی کاریزما و کاربەخشی مێژوویی ئەدەبی کورد بوو. بە گشتی و بە درێژایی تەمەن، تاییبەتمەندییە ئەدەبییەکانی فۆرم و ناوەرۆکی شاعیرانی ئەم رەوتە بریتی بوون لە بەردەوامبوونی یەک لە دوا یەکی ھونەرسازە و مۆرکە ئەدەبییەکان (کیشی برگە، فۆرمی جووت سەروا/ مەسنەوی، روانگەیی غنایی و شیوہی دەربرینی یەکچەشن)، پەسەندی زەینی و زمانیی خوینەری ئاسایی و مامناوەندی و نوخبە، ساکاریی زمان، رەوانبێژی و روونبێژی لە تەشک و دلینەدا^۲. ئەم خەسڵەتانە لە لایەن نووسەری ئەم دێرانەوہ پێشتر لە حەوت قۆناغدا، پۆلینبەندی کراوە (محمدپور، ۱۳۹۲: ۲۱). لەم رەوتەدا، ئەو نەمامەیی کە لە شیعری ھورمزگانەوہ گۆپکەیی کردبوو و لە بیساراندا بوو بە باخچە و لە سەیدی دا رەنگالە بوو و لە مەولەوی دا گەیشتە سەمەر و پاش مەولەوی و ھەنووکەش لە بەھرە و داھیناندا. «مەلا محەمەد فکری (۱۳۱۰ کۆچی کردووہ)، شیخ محەمەد نەسیم مەردۆخی (۱۳۱۹ ک.م. کۆچی کردووہ) سەیی یاقۆی ماھیدەشتی (۱۳۲۶ ک.م.)، تاهیر بەگی جاف (۱۳۳۷-۱۲۹۵ ک.ه.)، مەلا حەسەن دزلی (۱۳۶۴-۱۲۷۵ ک.م.)، ئاغە عەنایەت (۱۳۳۵-۱۲۶۰ ک.ه.)، محەمەد ئەمین کاردۆخی، دانا ھەورامی (۱۹۳۴-۱۹۷۹)؛ سەید تاهیر ھاشمی، شیخ ئەمین نەقشەندی (بیوہی)، عەبدوللا ئەقەدەسی (۱۴۰۶-۱۳۴۱)، مەلا عەبدولکەریم مودەررەیس، مەلا عەبدوللا کاتب (۱۴۲۵-۱۳۵۳ ک.م.)، مەلا سادیق نگلی (۱۳۴۵-۱۲۸۰ ک.ه.)، میرزای ھەورامی، محەمەد فەھیم، یوسف رەسوول ئابادی (۱۳۸۷-۱۳۳۱ ک.ه.)، میرزا سەعدوللا ھەجیجی (۱۳۹۶-۱۳۰۲)، مۆمن یەزدانبەخش پاوہیی، سەعدی غەریبی و دەیان شاعیری تری پاش مەولەوی کە زۆربەیان لە کتیبخانەیی کوردیدا خاوەن دیوانی شیعرن.

^۱ راوی فاضل.

^۲ فۆرم و ناوەرۆک.

۲-۲- نالی؛ ئەندازیاری زمان و شیعری کرمانجیی ناوەراست و قۆناغیکی ههستیاری سیاسی-رۆشنبیری کورد

که باسی شیعری کلاسیکی کوردی ده کریت بی سێ و دوو یه ک لهو شاعیرانه به زهیندا تیده په ریت، نالی و شیعری نالی له بهر چاودا خۆ ده نویتنی. هۆی ئەم راستییی به گومان ده گه ریتتهوه بۆ سه ر ئەو تایبه تهمه ندییی ده گمه نانه ی که هه ر شیعری نالی خاوه نیانه و له هه مان کاتدا به جوانکارترین شیوه ی گونجاو له ده قه شیعییه کانیدا رهنگ ده داتهوه (یعقوبی، ۱۳۹۱: ۳۰). نالی شاعیریکی نوخبه، کاریزما و «گه وه ی کورده و به دروستکه ر، بناغه دارێژ و داهینه ری قوتابخانه ی شیعری کرمانجیی ناوه راس ت ناوزه د کراوه» (عه بدو لّلا خدر مه ولوود، ۲۰۰۷: ۱۹). «جی ده ستی ئەو شاعیره به سه ر پانتاییه کی گه وه ی شیعری کوردی و قۆناغی خۆیدا به روونی دیاره، یان به واتایه کی تر په نگرێژ و بونیاتنه ری ریبازی کلاسیزم بوو له شیعری کوردیدا» (ره ئوف عوسمان، ۱۳۹۱: ۱۳۸). زۆربه ی شاعیرانی کلاسیکی سه ر به قوتابخانه ی سێ کوچکه ی بابان لهو بلیمه ته کاریگه رییان وه رگرتوه و به م له ونه شیعری کلاسیکی سۆرانی بووه خاوه ن ناسنامه ی شیعری خۆی. ئەمه به شیک لهو شاعیره ناسراوانه ن که له سه رده می نالی یان پاش نالی خاوه ن به رزه دیوان بوون: سالم (۱۸۶۶-۱۸۰۰)، کوردی (۱۸۴۹-۱۸۰۹)، مه حوی (۱۹۰۴-۱۸۳۰)، حه ریق (۱۹۰۷-۱۸۵۱)، ئەده ب (۱۹۱۲-۱۸۵۹)، هه مدی ساحیب قه ران (۱۹۳۶-۱۸۷۶)، حاجی قادری کۆبی، ناری (۱۹۴۴-۱۸۷۴)، زیوه ر (۱۹۴۸-۱۸۷۵) پی ره میژد (۱۹۵۰-۱۸۶۷)، ئەحمه د موختاری جاف (۱۹۳۵-۱۸۹۷) شیخ ره زا (۱۹۰۹-۱۸۳۵)، فایق بیکه س (۱۹۴۸-۱۹۰۵) و ده یان شاعیری تر. بۆ ئەوه ی باسه که به لگه مه ند^۱ ئاراس ته بکه ی ن، سه ره تا چه ند پر سیک ده ورووژینین:

۱- قوتابخانه ی شیعری نالی له چ هه لومه رجیکدا سه ریبه لداوه و چۆن بوو به ناخیزگه ی دره وشانه وه ی به شیک له جوغرافیای زمان و شیعری کلاسیکی کوردی و کاریگه رییی کانی له سه ر شیعری کرمانجیی ناوه راس ت چی بوون؟

۲- له شیعری هه ورامیدا، ئەو نه مامه ی له هورموزگانه وه سه ری هه لدا بوو و له مه وله ویدا گه یشته لووتکه، ئایا پاش مه وله وی له به خشه نده بی ده که ویت یان ده پوو کیتته وه؟

۳- بۆ کۆر په له ی نوێخوازی شیعری کوردی کرمانجیی ناوه راس ت و شوێشه مووسیقاییه که ی عه بدو لّلا گۆران، باوکی شیعری نوێی کوردی، له سینگی شیوازه ئەده بییه که ی نالی- پاش نالی گۆچ نه کرا؟

۴- له هه مان کاتدا، ئەی بۆ فه لسه فه ی نوێخوازی گۆران له جه رگه ی قوتابخانه ی شیعری هه ورامیدا، رسکا و پاشان تیئۆریزه و فراژوی بوو؟

له درێژه ی ئەم وتاره دا هه ول ده ده م، به و پر سانه وه لام بده مه وه:

هه ندی به لگه ی میژوو یی- ئەده بی وا دینه گو که بزووتنه وه ی نالی و په وتی شیعری کرمانجیی ناوه راس ت هه لقو لاوی سه رده میکی هه ستیاری سیاسی- ئەده بی بۆ ره وانده وه ی ده سه لاتی

^۱ مستند.

میرنشینى ئەردەلان و مەملانى لە گەل شاعیرانى ھەورامى بوو. پيش نالى زەمىنەيە کى دەسەلاتى سىياسى و نويسارى، زال نەبوو تەنيا دياردەيە کى فەرھەنگى و کەلەپوورىکى دەمبەزى ناوچەيى دەورى ھەبوو. بەم بۆنەو ناتوانين بلين شيعرى کوردى سۆرانى لەم سەرۆبەندەدا، وە ک رەوتىکى بناغەدار و خاوەن رېياز، خۆى نواندبیت، ئەگەريش ھەبوو مەحالى و زارە کى بوو و دەقىکى نووسراو نەبىندراو کە لەم بارەو بەرچاو و بەلگەنامىز و باوەرپیکراو بیت. وە ک لە سەرچاو کاندە ناماژەي پى کراو کە «قوتابخانەي نالى کە لە نيوەي يە کەمى سەدەي نۆزدەھەم لە سلیمانى پەيدا بوو، ئەدەبىکى بەرزى گۆران زەمىن يا ھەورامى لە ناوہو بوو، ئەم بزووتنەو تازەيە دەستى بەو کردبوو، جىگە بە ئەدەبى تەمەن ھەزارسالەي گۆران زەمىن لەق بکات. بەم جۆرە، شىوہى کرمانجى ناوہراست وە کوو زمانىکى رەسمى میرنشینى سلیمانى پەيدا بوو و بەرەبەرە جىي بە شىوہى گۆران / ھەورامى تەنگ دە کرد و بەم رەنگە لە سەر حسیبى «لاواز بوون و نەمانى دىالیکتى گۆران بوو» (خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۶). نالی لە ناو شارىکى تازە پایتەختە وە ک سلیمانى و ناوہندى دەسەلاتى باباندا دەژیا، کە لەو کاتەدا ھەر نزیکەي چل بو پەنجا سالىک دەبوو دروست کرابوو، «دەبوو نالى بە گیانى تازە و شارستانىيانەي ئەم پایتەختە تازەيەو، کە لە دیدى نالییەو تاقانە میرنشینى قەومى داھاتووى نالى بوو، ئەدەب و فەرھەنگىکى تازەش لە گەل خۆیدا پيشکەش سەردەمە کەي بکات» (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۱۳۸). شىخ رەزای تالەبانى لە قەسیدە بەناوانگە کەیدا ئیشارە بەو پایتەختە تازە دەکات و دەلیت:

لە بیرم دى سولەيمانى کە دارالملکى بابان بوو

نە مە حکوومى عەجەم، نە سوخرە کیشى نالى عوسمان بوو

(خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۱۳)

نالى لە روانگەي ھەلسەنگاندنى بى سنوورى دىالیکتى ناوچە کەي خۆبەو، پىي وابوو توانای تەقاندنەوہي زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھەلگرتووہ (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶-۲۳۵). بو بە کردە کردنى ئەم تیزە ھزرىيە، پشت بە ھۆنەي شانازىنامە (مفاخرە) دەبەستى کە دلىا بوو توانای تەقاندنەوہ و -ھىژمونىتى زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھەلگرتووہ و لە لایە کى ترەو دە رکیشى بە ھەبوونى دەسەلاتى میرنشینى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامى کردبوو و لە ھەولیکى فەرھەنگى و زمانیدا بوو بو ئەوہي کە ئەو دەسەلاتە سىاسى - ئەدەبىيە کە لە مێژە سەقامگرتنى بەخۆبەوہ بينى بوو، لە ئەردەلان و گۆران بسىنیتەوہ و ھەم وینای ھىژمونى سىاسى و دەسەلاتدارىيەتى بە بابانە کان بەخشى و ھەمیش دىالیکتى سۆرانى ناوچەي سلیمانى ببووژىنیتەوہ و بازنەي جوغرافىاکەي بەر بلاوتر بکات، بۆيە بە ئاگایى و شارەزایىيەو، وە ک شاعیر و بکەرىکى وریا و زیرە ک^۱، زانیویە لەم نیوہندەدا، چۆن کایە زمانى و نیشانە ئەدەبىيە کان بو ئامانجە کانى بە کار بەھىنیت و بىانقۆسىتەوہ. لەم بەیتەدا:

^۱ فاعل شناسای ھوشيار و زیرک.

کەس بە ئەلفازم نەلی خۆ کوردییە، خۆکردییە

هەر کەسی نادان نەبی خۆی تالییی مەنادە کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۷)

لە تێهزیرینی نووسەری ئەم دێرانەدا، یە ک لە تەئویل و کردنەوێی رەزمی ئەدەبیی ئەم بەیتە ئەوێه: نالی هۆشیارانە لە فزی جیناسی لیکدراوی «خۆ کوردی، خۆ کردی» ی بە کار هیناوه. دیوی خۆکردی نیشانەیه ک بۆ وینای بەرجەستەکردن، هەلاوێردن و بەدەسەلات کردن لە روانگە ی داھینانە ی هونەری-زمانی خۆیەو و دیوی «خۆ کوردی» یش نواندن و ئانالیزکردنی باقی شپۆه کان لە زمانی کوردیدا، کە جوړه نرځاندن و جەختاندنیکي شاعیرانە یه بۆ دا بین کردنی مەبەستی خوازراو و بەهێژمونی کردنی دەسەلاتە هونەرییە کە ی.

لە پیناو دروشانەوێ بزووتنەوێه و کەیدا، لە ماوێه کی زۆر کورت و چاوەروان نە کراودا، توانی سنوور و جوگرافیای دیالیکتە کە ی بە خیرایی بەرفراوانتر بکات و وە ک ئاگر و پووشوو، بە ناوچە کانی گەرمیان و کوێستان و موکریان و ئەردە لاندایا بته نیتەو، کە ئەم کاره، لە هەمان کاتیشدا و بە تێپەرینی رۆژگار، بوو مایه ی تەنگ پێهه لچینی دیالیکتی گۆران، کە راستەوخۆ، سنووری لە گەل سنووری ئەم دیالیکتە تازە و گورجەدا تیکه ل و هاوبەش بوون (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە شیعریکی فەخرنامیدا بە زمانی ئیهام و توانج ئاماژە ئەدات بە نمانای ئەم دەسەلاتە زمانی- ئەدەبییە و ئەلی ئەمرۆ دیوانی حوکمرانیم هە یه و حوکمی ئەم سی ولاتە ی لیوێه ئە کە م:

فارس و کورد و عەرەب هەر سیم بە دەفتەر گرتوو

نالی ئەمرۆ حاکمی سی مولکە دیوانی هە یه

(نالی، ۱۳۶۳: ۵۷۷)

پیشتر نالی ئەم کۆسپه ی لە ناواخنی ئەدەبە کەیدا دەرک کرد بوو کە بە پێچەوانە ی تیکرای شاعیرانی پیشینە ی نیشتمانە کە ی خۆی و شاعیرانی نەتەوێه درواسیکانیه و، کە هەموویان لە بەر کلاورپۆژنە ی گەنجینە و خەرمانی بە برشت و دەولە مەندی پیشینە ی خۆیانەو پێگە یشتوون و درەوشاوانە تەو، بە لام نالی و قوتابخانە ی شیعری کلاسیکی کرمانجی ناوەرست، بە تەنیا و بە بی پشتیوانی گەنجینە یه کی دەولە مەند و بە بی دووبارە کردنەوێه ی تاقیکردنەوێه ی شیعری پیش خۆی، بە لکۆو لە ناو فەرھەنگیکی هە ژار و زمانیکی دیالیکتدا، سەری هە لداوه و درەوشاوانە تەو (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە هەمان کات و سەردەمدا شیعری هەورامی دوختیکی تری هەبوو؛ حوزووریکی جەوھەری سەقامگرتوو و درێژخایەن و نەپساو. تیکستی شیعری گۆران کۆنترین تیکستە لە ئەدەبی کوردیدا، یا خود بە واتایه کی تر دەتوانین بلیین سەرەتای میژووی ئەدەبی کوردی بە شیعری گۆران دەستی پێ کردوو. هەندێ لە دیالیکتە کان، وە ک دیالیکتی کرمانجی ژووروو، چەند سەدە یه ک دەبوو لە دوا ی درەوشانەوێه کانی مەلای جزیری و ئەحمەدی خان یه و، ئیتر پردی پێوھندی و داھینان و بەخشینی لە گەل خۆینە راندا پساندبوو. لە بەر ئەو تەنیا دیالیکتیکی بەردەوام و زیندوو،

کە نزیكەى شەش سەدە دەبوو، ئەدەبى پى دەنووسرا، بە تەنیا ھەر دىيالیکتى گۆران بوو، کە ئەم دىيالیکتەش لە سەردەمى نالیدا، لە جوغرافىایەکی یە کجارجار بەر بلاوى ناوچەکانى کرماشان و ئەردەلان و موکریان و شارەزور و کەرکووکدا، لە لووتکە و درەوشانەو و داھینان و بەخشیندا بوو (۲۳۵).

۲-۳- زمانى ناجیدیى شیعیر و مەملانیى بەرچاو

لە لایەن شاعیرانى ریبازى سى کوچکەى بابانەو، چەکی شیعیرى تەوساوى و درکەدار، مىکانیزمىکى بەھیز بوو بۆ مەملانیى سیاسى-ئەدەبى لە گەل دەسەلاتى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامیدا. نالی لە ژیر کاریگەریی ئەم ھەولانە و قوول کردنەوھى دژخوایى سیاسى و ئەدەبى و خەست کردنەوھى دۆزەکان، قەسیدەى کى خەونامەى بۆ مەستوورەى ئەردەلان (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ک.م.) نووسیو و بە زمانى چىزدارى لاقرت، لۆمە و تەشەرەو، مەبەستەکانى خۆى بۆ رەخنە و لاوازاندنى کەسایەتییى تاکی ئەو شاعیرە دەربریو. ئەمە لە لایە کەو لەو میرنشینەدا بەلگەى کە بۆ کەسیتی بەرز و بەدیارى مەستوورە و لە لایە کى دیکەشەو، خەست کردنەوھى وینای مەملانیى سیاسى و ئەدەبىیە لە گەل بنەمالەى ئەردەلان و سەرچەم قوتابخانەى ھەورامى:

مەستوورە کە ھەسناو و ئەدیبە بە ھىسابى

ھاتە خەوم ئەمشەو بە چ نازیک و عىتابى

(نالی، ۱۳۶۳: ۶۰۳)

سالم، شاعیرى گەورەى سەردەمى بابانەکانیش (۱۸۶۶-۱۸۰۰ ز)، کاتیک عەبدوللا پاشای بابان لە قوستەنتەنیو دە گەرتەو بۆ عىراق، بۆ پىرۆزبایى، قەسیدەى کى ستایشى ۴۲ دىرى بە مەتلەعى «تیرۆش دەى مە گۆزەشت و عەھدى نەيسان ھاتەو»، لە ھەسفیدا نووسیو و لە بەیتىکى تەوساویشدا، دیاردەى مەملانیى، ئاوا خستوو تە روو:

کەر و فەر با کەم بکا والى بە فەوجى چیش کەرۆ

پووشتەندى لەشکرى وەندات و جافان ھاتەو

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۰)

بارى واتاناسى و تاوتویى نیشانەکانى ئەم بەیتە و پيشان دەدات کە والى، حاکمى ئەردەلانە و چیش کەرۆش شاعیرانى ھەورامین و لەشکرى وەندات و جافانىش دەربارى بابان و سەرچەم ئەو رىچکە ئەدەبىیە دە گرتەو. سالمى شاعیر لەم بەیتەدا لە ئاوابوونى دەسەلاتى ئەردەلان و کزبوونى شیوھى ھەورامى ئەدو و بە لەحنىکى پالەوانى،^۱ موزدەى ھاتنەوھى ھیمای لەشکرى ئەمارەتى بابان و بریسکانەوھى شاعیرانى ئەو دەسەلاتە دەدات. ئەمە لە نەرىتى ئەدەبى و چەشنە ئەدەبىیەکاندا «مفاخرە، شانازى کردن بە شیعیرى خۆ» ی پى دەلین کە لە ئەدەبى گەلانى تریشدا زۆر باو بوو. لەم بۆچوونەو شاعیر بە لەحنى ئەدەبى و بە کارھینانى دەستەواژەى فەخرنامیز، لە

^۱ مفاخرە، رجز.